

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نسترن نصرتی
۱۶ فبروری ۲۰۲۲

پول افغانستان را می خوریم، یک گیلان آب هم رویش!

جو بایدن با بوق و کرنا اعلام کرد که قصد دارد دارائی های توقیف شده افغانستان را آزاد کند، اگر فکر می کنید "جوی پیر" عابد و زاهد شده و سر عقل آمده و دل سنگش به حال مردم فقیر و آسیب پذیر افغانستان سوخته و به رحم آمده، شدیداً در اشتباهید چرا که آزاد سازی پول مردمی که امریکا آنان را در سی سال گذشته با سیستم و برنامه به خاک سیاه نشانده مقدمه بالا کشیدن [خوردن] رسمی ثروت ملی افغانستان است.

از زمان به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان، هفت میلیارد دالر از دارائی دولت سابق این کشور بشدت فقیر در بانک مرکزی امریکا در نیویورک مسدود شده است. اکنون به دنبال دستور رئیس جمهور، جو بایدن، وزارت دارائی امریکا اعلام کرده است که ایالات متحده می خواهد پول های مسدود شده را آزاد کند. کاخ سفید روز جمعه اعلام کرد در حالی که نیمی از این پول آزاد شده قرار است به عنوان کمک غیر دولتی در اختیار نهادهای حقوق بشری با هدف تهیه مواد غذایی و دیگر لوازم ضروری قرار بگیرد که البته جزئیات آن ناروشن است، نیمی دیگر از پول مردم افغانستان برای بستگان قربانیان حملات تروریستی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ در نظر گرفته شده است! چرا پول مردم افغانستان برای عملیاتی که یک میلیارد در سعودی با همکاری دولت و افراتیون سعودی و دیگر شهروندان کشورهای عربی علیه امریکا انجام داده صرف می شود، کسی پاسخی برایش پیدا نمی کند در عملیات ۱۱ سپتمبر حتی یک تن از افغانستان هم شرکت نداشت، البته روشن است که صحبت منطق و عدالت با امریکا بی فایده است حرف، حرف قلدری و زورگوئی است

وگرنه مردم افغانستان ده ها برابر این پولها را از امریکا و متحدانشان بابت ویرانی و غارت و کشتار کشورشان طلبکارند اما کی این پولها را داده و کی گرفته؟ البته به جز امپریالیست حقوق بشری غربی. توقیف دارائی های یک کشور دیگر به خودی خود اقدامی غیرعادی است. این که ایالات متحده امریکا اکنون رسماً نمی خواهد نیمی از این پول را به افغان ها پس دهد، یک پدیده بسیار عجیب است.

همانطور که کاخ سفید اعلام کرد، بیش از ۳.۵ میلیارد دالر از پول مسدود شده بانک مرکزی باید در ایالات متحده باقی بماند و برای «قربانیان ترور» در ایالات متحده که در دادگاه های مختلف این کشور به دنبال دریافت خسارت هستند، صرف شود. نیمه دوم پول آزاد شده باید مستقیماً به دست مردم افغانستان برسد و اما به دست طالبان نیفتد. با این حال، مثل خیلی ادعاهای بی معنا اما خوش آب و رنگ کشورهای غربی روشن نیست که چگونه می توان بدون حمایت دولت مستقر در کابل، این بودجه را توزیع کرد.

بانک مرکزی افغانستان تصمیم دولت امریکا برای تقسیم ثروت افغانستان را محکوم کرد. بانک مرکزی تصمیم اخیر ایالات متحده برای مسدود کردن ذخایر ارزی و تخصیص مجدد آن به سایر مصارف را «بی عدالتی» در حق مردم افغانستان می داند. کابل هرگز نمی پذیرد که ذخایر ارزی افغانستان تحت عنوان «گرامت یا کمک های بشردوستانه» به دیگران پرداخت شود. بانک مرکزی افغانستان از ایالات متحده می خواهد که این تصمیم را لغو کرده و تمام ذخایر ارزی افغانستان را آزاد کند.

اسکات وردن از انستیتوت صلح ایالات متحده گفت که این اقدام دولت ایالات متحده مشکل ساز است: «اگر دولت بایدن طالبان را به رسمیت بشناسد، آنگاه وجوه متعلق به دولت افغانستان یعنی طالبان است و دادگاه ها می توانند پول را به آنها اعطا کنند.»

حامد کرزی، رئیس جمهور سابق افغانستان، دستور کاخ سفید مبنی بر واگذاری نیمی از دارائی های افغانستان به خانواده های قربانیان ۱۱ سپتمبر را «بی رحمی علیه مردم افغانستان» خواند. دریافت پول از مردم افغانستان و یا مصادره پول از جانب آنان ناعادلانه و ظلم بر مردم افغانستان است.

وضعیت انسانی در این کشور آسیای مرکزی به ویژه اخیراً به دلیل عدم تمایل غرب به گشودن حساب های مسدود شده دولت افغانستان تشدید شده است. به علت تحریم های شدید امریکا و کشورهای اروپائی به بهانه دفاع از حقوق زنان در افغانستان از زمان به قدرت رسیدن طالبان مردم افغانستان از جمله همان زنانی که غرب دعوای حمایت از آنان را دارد در وضعیت بسیار بدی به سر می برند، گرسنگی جان یک میلیون کودک را تهدید می کند.

بدین ترتیب مثل همیشه تحریم ها تحت عنوان دفاع از حقوق زنان و بشر دقیقاً برای به فلاکت کشاندن زندگی مردم در جهت ایجاد نارضایتی داخلی با امید راه اندازی شورش از سوی غرب صورت می گیرد.

افغانستان از یک بحران اقتصادی شدید رنج می برد. همسایگان افغانستان نیز از این بیم دارند که یک فروپاشی اقتصادی می تواند میلیون ها افغان ناامید را مجبور به ترک میهن خود کرده و موجب به وجود آوردن یک بحران مهاجرت شود.